

Φιλεις τούς ἄριους με τ' ἄγνό σου στόμα,  
 ποῦ μόνον ἐγὼ ἔχω φιλημένο,  
 καὶ γονατίζεις με τ' ὄραίο σώμα  
 ποῦ ἔχω μυστικά ἀγκαλιασμένο.

Καὶ στοῦ χωριοῦ τὴν ἄκρη ἐκεῖ πέρα,  
 σὰν φύλακα. πιστὸς ποῦ ἀγρυπνάει,  
 ὁ μύλος ὁ παλῆς στριφογυρνᾷ  
 μέσ' στὸν βουνήσιο καθαρὸ ἀγέρα.

Σὲ ἀγαπῶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν πλάση  
 ποῦ βατιλεύει σιωπῇ Σαββάτου  
 καὶ βόσκει ὁ βοσκὸς τὰ πρόβατά του  
 ἐκεῖ στὸ μακρυνὸ ἀκροθαλάσσι.

Τὸ μάτι του τὸ καθαρὸ βυθίζει  
 στὸ βῆθος τούρανῶ τὸ ζαφειρένιο,  
 ἐνῶ τὸ κῆμα κίττω σμαραγδένιο  
 στοὺς χρυσαμένους βράχους μουρμουρίζει.

Σὲ ἀγαπῶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν πλάση  
 ποῦ σὲ κρατεῖ στὴν ἄγια ἀγκαλιά της.  
 Μὴ φύγῃς! — Ἄν καμμιά φορὰ σὲ χάσῃ,  
 μαζί του θὰ χαθῇ καὶ ἡ ὄμορφή της.

(1881) ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

## ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ στατιστικοῦ γραφείου  
 τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς οἱ  
 κάτοικοι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀνέρχοντο τὴν 31  
 Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς 1,702,000 ἦτοι  
 ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν ἠῤῥησε κατὰ 11,546,217 ἀπὸ τῆς  
 ἐν ἔτει 1880 τελευταίας ἀπογραφῆς.

— Συνέστη ἐν Βιέννῃ τῆς Γερμανίας Ἑταιρία σκο-  
 πὸν ἔχουσα εἰς τιμὴν τῆς μνήμης τοῦ Βεσετόβεν ν' ἀγο-  
 ράσῃ τὸν οἶκον ἐν φ' ἐγεννήθη ὁ μέγιστος τῶν μουτουρ-  
 γῶν ἐν ἔτει 1770 καὶ νὰ μεταβάλῃ αὐτὸν εἰς μου-  
 σεῖον περιλαμβάνον πᾶν ὅ,τι ἀνήγεται εἰς τὸν βίον καὶ  
 τὰ ἔργα τοῦ ἐξόχου ἀνδρός.

— Αἱ ζῆμιαί τοῦ ἐν Βιέννῃ μεγάλου Μελοδραματι-  
 κοῦ Θεάτρου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, μεθ' ὅλην τὴν αὐτο-  
 κρατορικὴν ἐπιχορήγησιν, ἀνῆλθον εἰς ἑν ἑκατομμύ-  
 ριον φράγκων.

— Ὁ Ζολᾶ ἀσχολεῖται νῦν περὶ τὴν σύνθεσιν μυθι-  
 στορήματος ἀναφερομένου εἰς τοὺς σιδηροδρόμους. Κυ-  
 ρία ὑπόθεσις αὐτοῦ θὰ εἶνε φόνος γυναικὸς ἐν σιδηρο-  
 δρομικῇ ἀμάξῃ, σχετικῶς ὅμως πρὸς τοῦτο θὰ παρέ-  
 χεται πλήρης εἰκὼν τῆς σιδηροδρομικῆς κινήσεως, τοῦ  
 τρόπου τῆς λειτουργίας, τῆς ζωῆς τῶν υπαλλήλων, τῶν  
 καθ' ἕκαστα τῆς ὑπηρεσίας. Πρὸς τοῦτο ὁ διάσημος  
 συγγραφεὺς, ὅστις ἀντλεῖ τὰ ἔργα του ἐκ τῆς πραγμα-  
 τικότητος, ἀπὸ τινος χρόνου οὐδὲν ἕλλο πράττει ἢ νὰ  
 ταξειδεύῃ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐρευνῶν τὰ πάντα ἐπι-  
 σταμένως.

— Κατὰ τὴν ἐσχάτως γενομένην ἐν τῇ Γαλλικῇ  
 Ἀκαδημίᾳ ἐπίσημον ὑποδοχὴν τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ  
 Ἰουλίου Κλαρεττὴ ὁ Ρενὰν ἀπήγγειλεν ἔξοχον λόγον.

— Ὑπάρχουσι καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον 101 γεω-  
 γραφικαὶ ἑταιρίαι, ὧν 29 ἐν Γαλλίᾳ ἀριθμοῦσαι  
 19800 μέλη, 22 ἐν Γερμανίᾳ μετὰ 9200 μελῶν, 9 ἐν  
 Ἀγγλίᾳ μετὰ 5600 μελῶν, 5 ἐν Ρωσσίᾳ μετὰ 1330  
 μελῶν, 4 ἐν Ἰταλίᾳ μετὰ 2550 μελῶν, 2 ἐν Αὐστρο-  
 ουγγαρίᾳ μετὰ 1950 μελῶν, 3 ἐν τῇς Ἠνωμέναις Πολι-  
 τειαῖς μετὰ 1500 μελῶν — καὶ οὐδεμία ἐν Ἑλλάδι!

— Κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν τῆς κινήσεως τοῦ ἰ-

ταλικοῦ τύπου κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηχονταετίαν,  
 ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἅπαν τὸ ἰταλικὸν κράτος ἐκδιδο-  
 μένων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἀνῆλθεν ἀπὸ 185  
 εἰς 1606. Τὸ ἀρχαιότατον περιοδικὸν δημοσίευμα ἐν  
 Ἰταλίᾳ εἶνε Atti della Accademia dei Lincei (1604),  
 ἡ ἀρχαιοτάτη δὲ ἡμερησίως ἐφημερίδα Gazzetta di  
 Genova (1798). Τὸ τρίτον (526) τῶν νῦν ἐκδιδομένων  
 φύλλων ἰδρύθησαν κατὰ τὰ ἔτη 1885—1887. Αἱ καθ'  
 ἡμέραν ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες ἀνέρχονται εἰς 135, αἱ  
 δις καὶ τρίς τῆς ἐβδομάδος εἰς 138, τὰ ἐβδομαδιαῖα  
 φύλλα εἰς 529, τὰ δις καὶ τρίς τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενα  
 περιοδικὰ εἰνε 285, τὰ δὲ μηνιαῖα 371. Πολιτικὰ φύλ-  
 λα ἐκδίδονται 429.

— Ἀπέθανεν ἐν Μόσχᾳ ἀκαμῖος τὴν ἡλικίαν ὁ δια-  
 σημότατος τῶν βαρβιτιστῶν καὶ εἰς τῶν ἐξεχόντων  
 συγχρόνων ρώσπων μελοποιῶν Κάρολος Δαυίδωφ.

— Τὴν πρώτην τοῦ ἔτους 1902 ταχυδρομεῖον Σόφιας  
 ἐδέχθη πρὸς ἀποστολὴν, κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν  
 σημειωσιν, δεκαεπτὰ χιλιάδας συγχαρητηρίων ἐπιστο-  
 λῶν, τὸ δὲ τηλεγραφεῖον ἑνεακόσια τηλεγραφήματα.

— Κατὰ τὴν παρισινήν ἔκθεσιν τεσσαράκοντα ἑνέα  
 συνέδρια διεθνή θὰ συνέλθωσιν ἐν Παρισίαις, ἐκπροσω-  
 ποῦντα διαφόρους κλάδους τῶν τεχνῶν, τῶν ἐπιστημῶν,  
 τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

— Γνωστοποίησις ληφθεῖσα ἐξ ἀμερικανικῆς ἐφη-  
 μερίδος: «Κυρία ἔχουσα λαμπρὸν λευκὸν σκύλον μετα  
 μελάνων ὄτων ζητεῖ ὑπὲρ τὴν ἔχοντα φαβορίτας τοῦ  
 αὐτοῦ χρώματος.»

## ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

### Ἀξιοπρέπεια λωποδύτου.

Ἄστυνόμος. «Ὅταν σὲ συνέλθων τὴν ὥραν ποῦ  
 ἔκλειπτες ταῖς κότταις καὶ σ' ἔφεραν ἐδῶ, γιατί εἰς τὴν  
 ἀρχὴν εἶπες ἄλλο ὄνομα;

Λωποδύτης. Δὲν ἤθελα νὰ ἐκθέσω τὸ ἀληθινὸ  
 μου ὄνομα, κύρ ἄστυνόμε, γιὰ μιὰ τόσο πρόστυχη  
 κλεψιά.

### Μουσικὴ παιδείσις.

— Κᾶτι στενοχωρημένον σὲ βλέπω;

— Ἡ ἀρραδωνιαστικὴ μου δὲν ξέρει πιάνο.

— Καὶ δὲν χαίρεσαι γι' αὐτό; θάχῃς ἡσυχία.

— Τί ἡσυχία, ἀδερρέ, ποῦ λογαριάζει ἴσα ἴσα τόρα  
 ν' ἀρχίσῃ!

## ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

### ΤΡΙΖΟΥΣΑΙ ΘΥΡΑΙ

Πάντες γνωρίζομεν πόσον ἐνοχλητικὸς εἶνε ὁ τριγ-  
 μὸς, ὃν παράγουσιν αἱ θύραι ἀνοίγόμεναι ἢ κλειόμεναι,  
 ὅταν ὀξεῖθωσιν αἱ στροφίγγες αὐτῶν. Γνωστότατον  
 δ' εἶνε ὅτι τὸ κακὸν θεραπεύεται ἂν τὰ συναπτόμενα  
 σιδηρᾶ τεμάχια χρισθῶσι δι' ἐλαίου. Ἀλλ' ἀντὶ τῆς  
 χρήσεως τοῦ ἐλαίου δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ αὐτὸ  
 διὰ μολυβδοκονδύλου. Ἄν προστριβῇ ἡ ἀκωχὴ αὐτοῦ  
 ἐπὶ τῶν στροφίγγων, παύει πᾶς τριγμὸς θρηνώδης  
 καὶ αἱ θύραι ἀνοίγονται καὶ κλείονται ἡρέμα καὶ ἐν  
 σιγῇ.